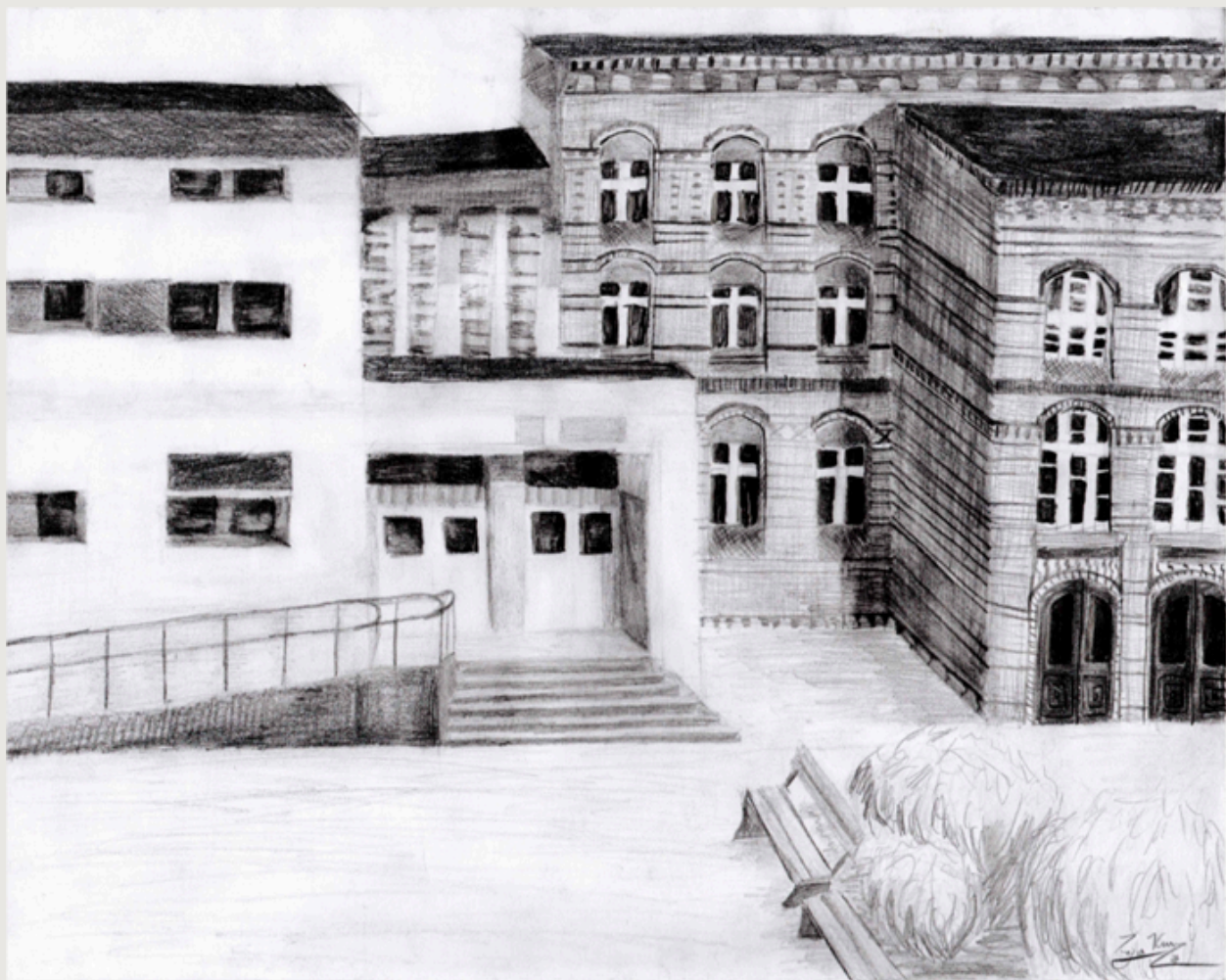

Gazetka Szkolna

Słubice

Piątek, 06 czerwca 2025r.

*“Człowiek jest tylko małym
elementem wszechświata,
ale ma w sobie potencjał do
odkrywania jego tajemnic”*
Mikołaj Kopernik

NAJLEPSZA SZKOŁA

NAJLEPSZA SZKOŁA

NAJLEPSZA SZKOŁA

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Mikołaja Kopernika w Słubicach ma bogatą historię sięgającą 1945 roku. Jej początki związane są z odbudową życia społecznego po II wojnie światowej.

Początki i rozwój

16 czerwca 1945 roku Zarząd Miejski w Słubicach podjął decyzję o utworzeniu szkoły podstawowej. Organizacją placówki zajął się Józef Mager, który wraz z Eugenią Degórką i Stanisławą Bojarową rozpoczął nauczanie 120 uczniów. Do końca 1945 roku szkoła została wyremontowana i wyposażona w podstawowe meble. W 1946 roku liczba uczniów wzrosła do 254, a placówka dysponowała 12 salami lekcyjnymi.

W kolejnych latach „Jedynka” dynamicznie się rozwijała. W czerwcu 1961 roku uczyło się w niej 1652 uczniów w 42 klasach. Ponadto szkoła mogła poszczycić się faktem, iż jej nauczyciele aktywnie uczestniczyli w ogólnopolskiej akcji likwidacji analfabetyzmu.

Rozbudowa i nadanie imienia

W 1986 roku rozpoczęto rozbudowę szkoły, która zakończyła się w 1994 roku. Pierwszy budynek, mieszczący czternaście sal lekcyjnych, przekazano 31 sierpnia 1988 roku, a ostatni 15 stycznia 1994 roku. Nowe budynki pozwoliły na poprawę warunków nauczania. 14 października 1997 roku szkole nadano imię Mikołaja Kopernika, co było ważnym wydarzeniem w jej historii.

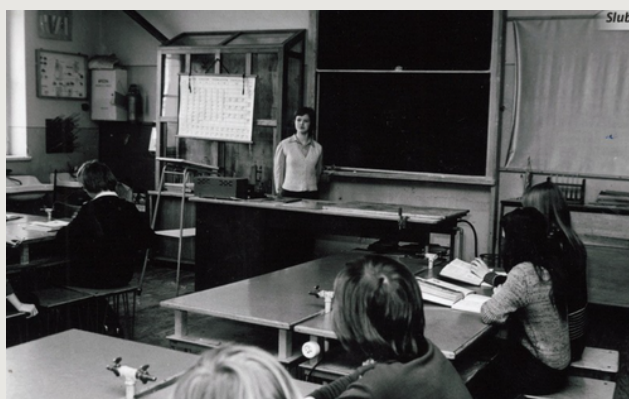
Od roku 1999 w kompleksie budynków „Jedynki” mieściły się natomiast dwie szkoły - obok „podstawówki” funkcjonowało również gimnazjum. 1 września 2010 roku uroczystie otwarto Szkolne Centrum Sportowo – Edukacyjne. Kompleks został wybudowany przy współudziale Urzędu Marszałkowskiego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Z budżetu gminy Słubice zainwestowano w obiekt niecałe 3 miliony złotych. Wsparcie z Unii Europejskiej wyniosło prawie 3,5 miliona. W ramach inwestycji powstały: wielofunkcyjna hala sportowa o powierzchni 1059 m², sala korekcyjna o powierzchni 350 m², szatnie, sanitariaty, pokoje nauczycielskie oraz pomieszczenia gospodarcze o łącznej powierzchni 320 m². Ostatni absolwenci opuścili mury gimnazjum 19 czerwca 2019 r. Szkoła zakończyła swoją działalność z dniem 31 sierpnia i do „Jedynki” powrócił budynek po gimnazjum.

Współczesność

Obecnie Szkoła Podstawowa nr 1 im. Mikołaja Kopernika w Słubicach mieści się przy ul. Wojska Polskiego 1 i jest jedną z największych placówek edukacyjnych w regionie.

W szkole uczy się 635 uczniów w 26 oddziałach. Zatrudnionych jest 59 pracowników pedagogicznych i 18 niepedagogicznych. Działa tu również oddział przedszkolny z salą zabaw, do którego uczęszcza 22 przedszkolaków.

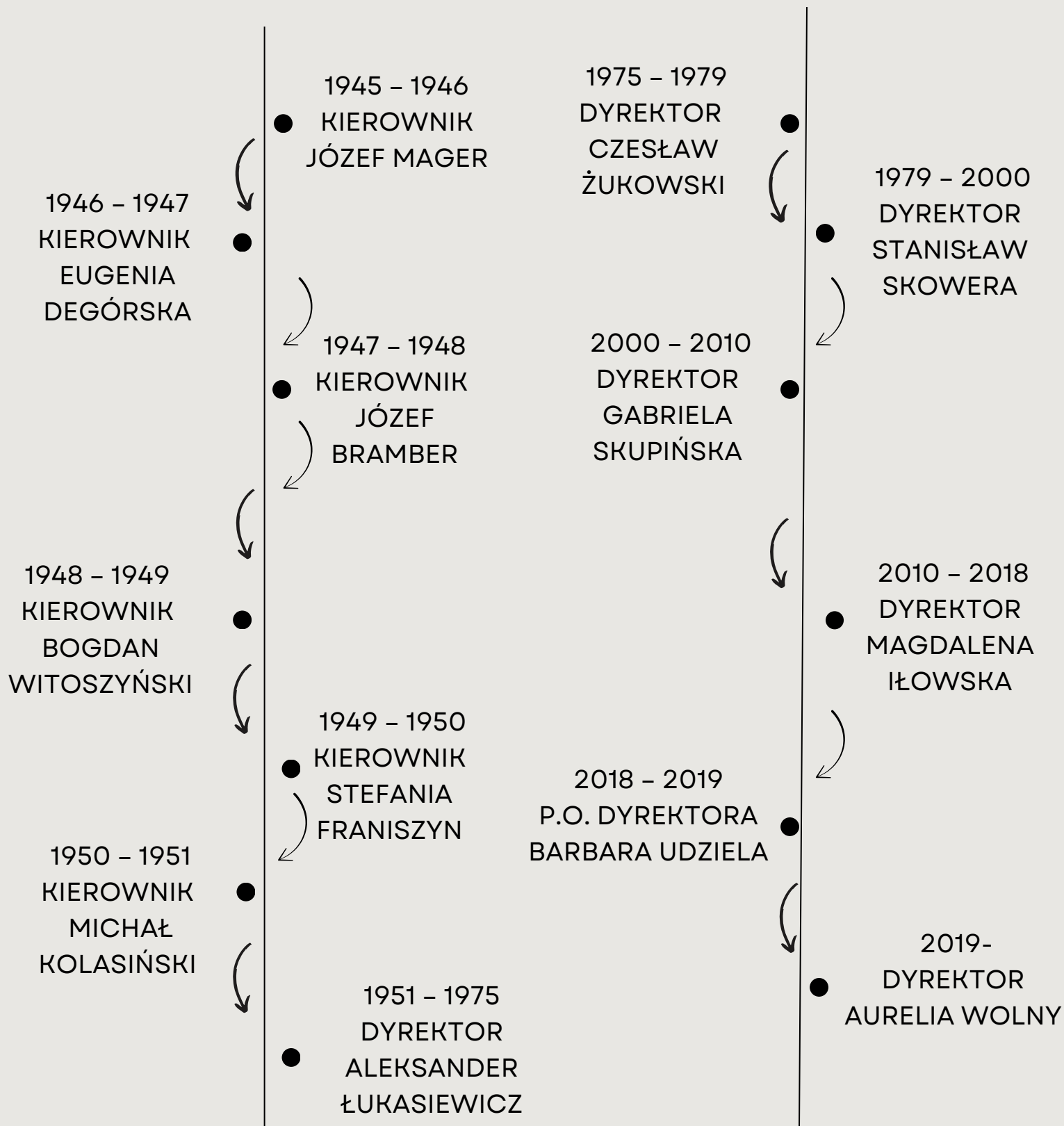
Szkoła Podstawowa nr 1 im. Mikołaja Kopernika w Słubicach to placówka z bogatą historią i nowoczesnym podejściem do edukacji, która łączy tradycję z innowacyjnością, przygotowując uczniów do wyzwań współczesnego świata.

DYREKTORZY “JEDYNKI”

ŁUDZIE SZKOŁY

TO ONI PRZEZ ŁATA TWORZYŁI HISTORIĘ "JEDYNKI": NAUCZYCIELE, UCZNIOWIE, PRACOWNICY I RODZICE. SZKOŁA TO NIE TYŁKO MURY – TO WSPÓŁNOTA, PASJA I PAMIĘĆ. PRZEZ TE 80 ŁAT NAUCZYCIELAMI W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 1 BYŁI:

JÓZEF MAGER
EUGENIA DEGÓRSKA
BRONISŁAWA BOJAROWA
JÓZEF BRAMBER
MARIA BARBURSKA
ELŻBIETA WEBER
BOGDAN WITOSZYŃSKI
HELENA KOPEĆ
TERESA MEISON
ANIELA ROMAŃCZUK
IRENA WAŁOSZKOWSKA
STEFANIA FRANISZYN
ANINA WITOSZYŃSKA
RYSZARD DOBRZYŃSKI
MICHAŁ KOLASIŃSKI
ZBIGNIEW ŁUKASIEWICZ
ELEONORA ŚWITALSKA
BOLESŁAW PIETKIEWICZ
CZESŁAW ŻUKOWSKI
DANUTA BĄCZKIEWICZ
JERZY KACZMAREK
TADEUSZ LEWANDOWSKI
JÓZEFA RYGIEL

URSZULA SZCZOTKO
TADEUSZ PIETRZAK
ALEKSANDER ŁUKASIEWICZ
JAKUB JAKUBOWICZ
HELENA KROMPIEWSKA
IRENA CHMIELEWSKA
KRYSZYNA GOZDERA
JAN HNATYSZYN
LEOPOLD BUJALSKI
STEFANIA MAŚŁANKA
JAN CZUBIŃSKI
JERZY WEGNEROWSKI
IRENA ŁUKASZEWICZ
EDMUND ŁODYGA
JANINA SIEMIEŃCZUK
HALINA HNATYSZYN
JERZY BIELECKI
ANNA KONDRAC
JAN ŚWIDER
KRZYSZTOF BABIJ
WANDA SKROCKA
ROMUALD SKROCKI
REGINA KASPRZAK

JÓZEF DRUĆ
BARBARA DRUĆ
MAREK WACHOWIAK
MAREK KOROLUK
MARIA GUŻNICZAK
ZUZANNA BUZUN
JANINA SZMARAGOWSKA
JAN SOKOŁOWSKI
JAN LECHOWICZ
MARIA MIAŁKOWSKA
BARBARA NIEMIER
URSZULA RYDEL
BOGUSŁAWA GRYBKO
BARBARA BAWOŁEK
WIESŁAWA BIL
MARIA KAMIŃSKA
STANISŁAWA JODŁOWSKA
DANUTA KOMOROWSKA
JAROSŁAWA MOCHEL
ALINA OSSOWSKA
KRYSTYNA BACZYŃSKA
KRYSTYNA KIBA
WIESŁAWA SITARZ –BUDEK
PAWEŁ KUBIŚ
TERESA RODKIEWICZ
MARIA BANASZKIEWICZ
TERESA BRZozowska
DOROTA WACHOWIAK
JACEK OPOLSKI
BARBARA KLISZCZAK
JAN MUZYKA
JADWIGA KUŹMIN
MIROŚŁAWA CZERNIAWSKA
MICHALINA PŁUCIENNIK
ALICJA PIETRZYK

EWA RZÓSKA
KRZYSZTOF SAWIŃSKI
MAGDALENA IŁOWSKA
JOLANTA USZAKIEWICZ
EWA KOŁAKOWSKA-KORDAS
DANUTA KRAWCZYK
GABRIELA SKUPIŃSKA
GRAŻYNA BAJON
JOLANTA USZAKIEWICZ
GABRIELA SKUPIŃSKA
JÓZEFA DANIEC
ZDZISŁAW KOGUCIUK
HELENA SURMACZ
MARIAN SINICA
JADWIGA WIZOWSKA
ZDZISŁAW JAROCIŃSKI
JANINA HOŁUBICKA
KRYSTYNA GRALCZYK
ALICJA MAJEWSKA
JADWIGA BOCHEŃSKA
RYSZARD WAGNER
ROZALIA WAGNER
MICHAŁ KROKOSZ
JADWIGA KOGUCIUK
RÓŻA KIBA
DANUTA CZARNIECKA
BARBARA BORKOWSKA
STANISŁAW SKOWERA
ELEONORA GOLONKO
MARIA SKAWIŃSKA
TERESA SKALSKA
MAGDA MIZERSKA – STARZAK
ALEKSANDRA PAZURKIEWICZ
AGNIESZKA RAŻNA
KRYSTYNA BILIŃSKA

NAUCZYCIELE ZATRUDNIENI W ROKU SZKOLNYM 2024/2025

AURELIA WOLNY
ALEKSANDRA GRUSZKA
ALINA TOMCZAK
MARTA WOJTKOWIAK
ŻERMENA SIDORCZUK – BRZOZOWSKA
WANDA SUCHACKA
WANDA SZKODA
MIROSŁAWA DZIURDA
INGA STACHOWIAK
IWONA BORYCZKA
ILONA BUKALSKA
RENATA CEMBROWICZ
AGNIESZKA NAPIERAŁA
ELŻBIETA GROMALA
MARTA MIELESZKO
EWELINA TRELKO
ALEKSANDRA SŁUPSKA
RENATA TOPORKIEWICZ
ANNA MUSIAŁ-RACHOWIAK
ANETA ZNAJOMSKA – GROCHOŁA
ALEKSANDRA CEGIELNIK
VIOLA CONRAD
ALICJA RADKIEWICZ
MONIKA MICHAŁCZAK - IWASZKIEWICZ
BARTŁOMIEJ UBIK
STEFANIA STĘPNIAK
AGNIESZKA DEREŃ

MAŁGORZATA WIENCEK
PIOTR DMUCHOWSKI
JERZY GRABOWSKI
ANNA HOROSZKIEWICZ
SŁAWOMIR JURGIEWICZ
KATARZYNA SKOWROŃSKA
TATIANA UWARKIN
BEATA DOWNAR-ZAPOLSKA
ANNA TUNK
ELŻBIETA KRECZKO
MAGDALENA SOBASIK
BARBARA UDZIELA
DOROTA STRAŻEWICZ
ALICJA KUKIEL
KATARZYNA LODOWSKI
BEATA KRUPOWICZ
ANNA JURKOWSKA
EWA SZYSZKO
ANNA SAMULEWICZ
MAŁGORZATA ZAPOROWSKA
ANGELIKA SZCZERBO
BARBARA ZDUŃCZYK
BOGDAN ZDUŃCZYK
KATARZYNA JAKUBIAK
JACEK TROJAN
REGINA WIECZOREK

WYWIAD Z PANIĄ DYREKTOR AURELIĄ WOLNY

1. CZY SPEŁNIA SIĘ PANI NA STANOWISKU DYREKTORA?

Uważam, że tak. Jestem już 18 lat dyrektorem. Bardzo lubię swoją pracę.

2. KIM CHCIAŁA PANI ZOSTAĆ W DZIECIŃSTWIE?

Na pewno nie chciałam zostać nauczycielem. W moim rodzinnym domu nikt nie pracował w szkole. Siostra związana jest z ekonomią, mama również. Ja natomiast byłam bardzo dobra z matematyki i z tego też przedmiotu zdawałam maturę. Bardzo intensywnie uczyłam się też języka niemieckiego i z nim wiązałam swoją przyszłość. Myślałam raczej o pracy w biurze podróży albo o zawodzie tłumacza, ale nie dostałam się na studia kierunkowe - filologię germańską. Ci, którzy się wówczas dostali na anglistykę nauczycielską, podpisywali zobowiązanie, że po skończeniu studiów będą rok pracować w szkole. Powiedziałam mojej mamie, że jak będę musiała podpisać takie zobowiązanie, to zrezygnuję ze studiów. Okazało się, że na germanistyce nikt od nas niczego takiego nie wymagał. Był to kierunek nauczycielski, więc już na pierwszym roku uczestniczyliśmy w praktykach studenckich. Po tym roku wiedziałam, że będę nauczycielką.

3. W JAKICH LATACH UCZĘSZCZAŁA PANI DO SZKOŁY PODSTAWOWEJ?

Ukończyłam szkołę podstawową w 1988 roku.

4. JAK WYGLĄDAŁA SZKOŁA KIEDY PANI DO NIEJ CHODZIŁA?

Ja nie jestem stąd, pochodzę z Chojnowa. Moja szkoła była bardzo podobna do tej, w której obecnie jestem dyrektorem. Była też stara i zabytkowa, tak jak tutaj. Kiedy byłam w 7 klasie, to wybudowano nową szkołę, z salą gimnastyczną i boiskami. W tamtych latach edukacja była ośmioletnia. Kiedy ja kończyłam szkołę, to nie pisałam egzaminów. Wówczas obowiązywały egzaminy wstępne do szkoły średniej. Skala ocen była czterostopniowa - nie było szóstek ani jedynek. One pojawiły się dopiero w 1991 roku. Zajęcia religii odbywały się w salkach katechetycznych przy kościele. Ósmą klasę kończyliśmy balem, a na nim tańczyliśmy poloneza.

5. JAK UBIERALI SIĘ KIEDYŚ UCZNIOWIE DO SZKOŁY?

Kiedy byłam w liceum, w pierwszej klasie miałam szytą u krawcowej marynarkę. Musiała ona granatowa albo czarna i do tego spodnie albo spódnica. W podstawówce obowiązywały granatowe fartuszki z okrągłymi, białymi kołnierzami. Do tego najważniejszą rzeczą była tarcza szkolna. Wszyscy wyglądali bardzo podobnie. Były też takie dni bez fartucha - w piątek, ale każdy musiał mieć przypiętą tarczę na ramieniu. Pamiętam, że w liceum było to sprawdzane i jak ktoś nie miał tarczy, to nie był wpuszczany do szkoły.

6. CZY W PANI SZKOLE UCZONO PRZEDMIOTÓW, KTÓRYCH DZIŚ JUŻ NIE MA?

W czasie kiedy ja byłam w szkole podstawowej, to od 5 klasy obowiązywał język rosyjski, a drugi język obcy pojawiał się od 7 klasy. W mojej szkole akurat był język niemiecki. Nie kojarzę z podstawówki informatyki, więc tego przedmiotu się nie uczyłam. Na pewno były zajęcia praktyczno - techniczne ZPT (dziś technika). To były praktyczne zajęcia typu: szycie, majsterkowanie, gotowanie. Odbywały się one w pracowniach. Uczniowie byli podzieleni często na grupy chłopców i dziewcząt: chłopcy – wykonywali proste prace stolarskie, metalowe, np. budowa karmników, skrzynek, podstawowe lutowanie, zaś dziewczęta – uczyły się szycia, gotowania, prostych napraw odzieży. Znajdowała się tam też pracownia na wzór naszej kuchni w szkole. Tam gotowaliśmy, piekliśmy czy przyrządzaliśmy kanapki i sałatki. Po drugiej stronie korytarza znajdowała się sala, gdzie były takie typowe stoły narzędziowe, imadła i wiertarki.

7.JAK TO JEST ZARZĄDZAĆ SZKOŁĄ? CZY TO TRUDNE ZADANIE?

Uważam, że nie jest to takie proste, jakby się wydawało. Trzeba mieć predyspozycje. Umieć rozmawiać z ludźmi. Być też spokojnym, cierpliwym, umieć wysłuchać, nie denerwować się z byle powodu i ciągle uczyć się nowego. Myślę, że po tylu latach bycia dyrektorem, to jest mi łatwiej. Na szczęście miałam wokół siebie osoby, które wierzyły, że dam radę. Dzięki nim stałam się silniejsza i pewna, że to co robię, jest ważne i potrzebne. W życiu nie należę do tych, którzy odpuszczają. Staram się wytrwale dążyć do celu i być optymistką.

8.PAMIĘTA PANI ŚMIESZNE ZDARZENIE ZE SZKOŁY, DO KTÓREJ PANI UCZĘSZCZAŁA?

W szkole ma miejsce wiele ciekawych sytuacji. Pamiętam zdarzenie z czasów, kiedy byłam w liceum. Był to czerwiec. Oceny wystawione, więc razem z koleżankami postanowiłam uciec z fizyki. To było w drugiej, może w trzeciej klasie. Najśmieszniejsze w tym wszystkim było to, że uciekłyśmy i miałyśmy pójść na lody. Nagle tak zaczął padać deszcz, że całą godzinę przestałyśmy pod mostem. W tym czasie lekcja dobiegła końca i musiałyśmy wracać do domu. Tyle było z naszych wagarów. Po powrocie z wakacji wróciliśmy zadowolone we wrześniu do szkoły i okazało się, że nauczyciel nie zapomniał o naszej feralnej ucieczce z jego lekcji.

9. CZY UWAŻA PANI, ŻE DZISIEJSZA MŁODZIEŻ JEST INNA NIŻ TA SPRZED DWUDZIESTU LAT?

Tak, oczywiście. Młodzież bardzo się zmieniła. Kiedyś uczniowie byli bardziej zdyscyplinowani i mieli ogromny szacunek do nauczycieli. Dzisiaj są bardziej otwarci, ale też często mniej cierpliwi i trudniej jest im skupić uwagę. Świat się zmienił – tempo życia przyspieszyło, a dzieci dorastają w rzeczywistości pełnej bodźców i informacji. Dziś mają swobodny dostęp do Internetu, telefonów komórkowych, sztucznej inteligencji. Żyją w dobrobycie.

W sklepach jest wszystko, tylko trzeba mieć pieniądze. A to kiedyś było nie do wyobrażenia. Te zmiany szczególnie widać po tym, jak dziś młodzi ludzie spędzają wolny czas. Kiedyś spotykali się z przyjaciółmi - na dworze, na rowerach, a dzisiaj to niewiele osób chce tak żyć. Mają swój świat w Internecie, smartfonie. Można to zaobserwować na przerwach w szkole. Kiedy w piątek jest długa przerwa z telefonem, to wszyscy z tego korzystają, nie rozmawiają ze sobą. Dziś też wyzwania są inne: presja Internetu, porównywanie się z innymi, szybkie tempo życia, ale podstawowe potrzeby – bycia zauważonym, zrozumianym i akceptowanym – pozostały takie same.

Wywiad przeprowadziły:
Malwina Małachowska i Lena Kowalska
uczennice klasy 8b

SZKOŁA W OCZACH NASZYCH ABSOLWENTÓW- WSPOMNIENIA

Rozpocznę od tego jak szkoła wyglądała za moich uczniowskich czasów. Do szkoły nosiliśmy granatowe fartuszki z białymi kołnierzykami. Te kołnierzyki były odpinane. Codziennie musiały być czyste. Na rękawie naszyta była tarcza taka niebieska. Jedynka była na tej tarczy. Pamiętam jeszcze z mojej starej Jedyнки to, że klasy były duże i stały w nich potężne były piece. Woźny rano o piątej palił w tych piecach, by było ciepło. Pierwsza klasa na dole miała podwyższone podesty. Toalety - to były takie poniemieckie latryny zbite z desek z jedną dziurą w podłodze, do której się załatwiało.

Urszula Rydel uczennica SP1 w latach 1963-1971

Były dwa budynki szkolne, jeden od ulicy i obecny ten z cegły. W klasach były piece i rano zanim się nagrzało było bardzo zimno. Dyżurni biegali po węgiel i każdy im zazdrościł, bo też chętnie by wyszli z klasy. Toalety znajdowały się na uboczu podwórka, z dziurą w podłodze. Na podwórku znajdowały się ogródki geograficzne i przyrodnicze. Można był nauczyć się odczytywania zegara słonecznego, sadzić rośliny i później je pielęgnować. Najfajniejsze były przerwy, na których graliśmy w klasy lub skakaliśmy w gumę czy skakankę.

Elżbieta Kreczko uczennica SP1 w latach 1967-1975

Z tamtych lat pamiętam zapach kredy, ciężki tornister i sukienkę uszytą przez mamę, bo nie było na mnie fartuszka. Pierwsze literki pisane drżącą ręką. Pamiętam moją nauczycielkę języka polskiego Barbarę Niemier – miała w sobie coś, co sprawiało, że chciało się słuchać. Pamiętam też lekcje muzyki – śpiewaliśmy przy dźwiękach pianina, uczyliśmy się piosenek, które do dziś nucę z uśmiechem.

Beata Kędzierska uczennica SP1 w latach 1976-1984

Dziś, kiedy nasza szkoła obchodzi swoje 80-lecie, czuję szczególne wzruszenie. W moim życiu ta szkoła zajmuje wyjątkowe miejsce – to tutaj dorastałam jako uczennica, a dziś mam zaszczyt współtworzyć jej codzienność. Pamiętam jeszcze czasy, gdy szkoła mieściła się w budynkach, w których dziś znajdują się lokale usługowe. Trudno uwierzyć, że tam, gdzie dziś są sklepy i punkty handlowe, kiedyś tętniło życie szkolne. Był tam duży, otwarty dziedziniec, na którym bawiliśmy się podczas przerw, graliśmy w klasy czy skakaliśmy w gumę. Do szkoły przychodziło się w granatowych fartuszkach z przypiętymi tarczami. Był w tym jakiś szczególny porządek i poczucie wspólnoty.

Magdalena Sobasik uczennica SP1 w latach 1986-1994

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Mikołaja Kopernika, do której chodziłam, na zawsze zostanie w mojej pamięci! Pamiętam szczególnie troje nauczycieli, którzy odcisnęli ślad na mojej edukacyjnej drodze. Moja wychowawczyni oraz nauczycielka języka polskiego – pani Barbara Druć – była wymagająca do granic możliwości.

Każde wypracowanie musiało być dopracowane w najdrobniejszym szczególe. Nie było taryfy ulgowej – kto nie czytał lektur, ten szybko się o tym przekonywał. Ale dziś wiem, że dzięki niej nauczyłam się nie tylko pisać, ale i myśleć. To ona pokazała nam, że język to narzędzie nie tylko do zdawania egzaminów, ale też do wyrażania siebie. Nauczyciel historii – pan Stanisław Skowera człowiek z pasją. Na lekcjach nie siedział za biurkiem, a stał między ławkami i zamiast suchych faktów opowiadał nam dzieje świata jak fascynujące opowieści. Każda lekcja była podróżą w czasie, a historia ożywała! I wreszcie – pani Komorowska – nauczycielka geografii. Potrafiła wytłumaczyć najtrudniejsze zagadnienia tak, że wszystko stawało się jasne. A przy tym miała dar zachęcania nas

do poznawania świata. Nie tylko tego z map konturowych, przy których staliśmy ze wskaźnikiem w dłoni i w kilka sekund musieliśmy wskazywać dalekie pasma gór oraz morza, ale także z książek, zdjęć i własnych opowiadań. Dzięki niej marzyłam o dalekich podróżach i poznawaniu świata!

To te osoby sprawiły, że szkoła nie była tylko miejscem zdobywania ocen, ale przestrzenią rozwoju.

Dziś, z perspektywy czasu wiem, że miałam szczęście ich spotkać.

Aleksandra Ibragimow uczennica SP1 w latach 1990-1998

Moja historia z „Jedynką” zakończyła się 10 lat temu. Szkoła wyglądała dokładnie tak jak teraz.

Trafiłem od samego początku pod skrzydła nauczycieli, którzy budowali atmosferę okalającego ciepła. Naszej pierwszej wychowawczyni, Pani Anecie Znajomskiej-Grochoły, zawdzięczam popchnięcie mnie w kierunku pisania. Sam nie wiem, w jaki sposób już wtedy potrafiła wypatrzyć we mnie lekkość pióra. W kolejnych latach moją przyrodniczą wrażliwość kształtowała Pani Teresa Skalska, a Pani Gabriela Skupińska rozbudzała nieograniczone pokłady matematycznej ciekawości.

To tu nauczyłem się grać w szachy u Pana Jerzego Grabowskiego, dzięki czemu teraz mogę godnie reprezentować moją uczelnię. Podobnie z piłką ręczną - to zasługa naszej niezapomnianej drużyny z lat 2014-2016 i Trenera Piotra Dmuchowskiego. I takie właśnie były moje lata spędzone w SP1 - pełne zapału, energii, ciekawości otaczającego świata, a przede wszystkim stawiające silne fundamenty dla dalszego rozwoju - wiernego przekazanym przez szkołę wartościom.

Cyprian Jurkowski uczeń SP1 w latach 2010-2016

Okres szkoły podstawowej zatartł mi się gdzieś za mgłą pamięci. Zapewne przez narzucające się w późniejszych latach mojego życia zawirowania dziejące się na świecie takie jak pandemia lub wybuch wojny za naszą wschodnią granicą. Takie wydarzenia wdzierają się w pamięć, wypychając inne wspomnienia do najgłębszych kręgów zapomnienia. Z tego, co jednak pamiętam Jedynka, bo tak przecież wszyscy tę szkołę nazywamy w naszym mieście, była dla mnie okresem budowania relacji, z których niektóre nadal ze mną zostały i zapewne zostaną do końca. Byłem wtedy dość nieśmiałym dzieckiem, z perspektywy czasu mogę powiedzieć, że wyizolowanym delikatnie, jednak już wtedy zaczynały się we mnie budzić artystyczne podrygi. Zawsze byłem pierwszy w wymyślaniu jakichś dekoracji czy też pomysłów na różne „specjalne dni” w szkole. Pamiętam, jak raz na bodajże dzień smaków świata, gdzie moja klasa miała Włochy, przebrany byłem za rzymskiego legionistę, oczywiście we własnoręcznie wykonanym stroju. Dzisiaj, choć dalej jestem w pewnym sensie tym samym zagubionym dzieckiem, które wciąż szuka siebie w tym świecie, to jestem również i z dumą to mówię artystom. Obecnie (w 2025 roku) na studiach pisarskich na Uniwersytecie Szczecińskim. Mam za sobą już swój debiut literacki w postaci tomiku poezji „Pory roku”, niedługo szykuje się kolejna wierszowana pozycja, a gdzieś w tle majaczy proza, a ja mimo odnalezienia w wielkomiejskim świecie, wciąż widzę siebie w budynku Jedynki, siedzącego w końcowych rzędach, próbującego zrozumieć ułamki i co na myśli miał Tuwim.

Krzysztof Pokrzywiec uczeń SP1 w latach

BŁAŻEJ WIENCEK 8A

„MOJA SZKOŁA”

Szkoła to miejsce, do którego
śpieszę,
Gdzie zdobywam ogromną
wiedzę.
Litery, liczby, świat do odkrycia,
To tutaj wiedza jest do zdobycia!
Gdy dzwonek zadzwoni i lekcja
się zacznie,
Czasami jest łatwo, czasami
inaczej.
Ale, gdy problemy spotkam na
drodce,
Wtedy nauczyciel mi pomoże! Na
przerwach śmiechy, rozmowy,
bieganie,
W klasie porządek no i pytanie.
I chociaż czasem bywa ciężko,
Jest mi do niej tęskno!

Filip Pilczuk 4b

„Jedynka”

Moja szkoła jest wesoła, Każdy się tu
lubi I nikt się nie czubi.
Zajęcia sportowe są odłotowe,
Dziewczyny w ręczną wymiatają,
Chłopaki mecze wygrywają.
Nauczyciele nam folgują, Nie zawsze
minusy wpisują.
Za aktywność nagradzają, Do kina nas
zabierają.
Nasz wychowawca, to równy gość, Gdy
rozrabiamy ma nas dość.
Szkoła jedynka najlepsza jest. Dlatego
piszemy ją przez duże S.

MIKOŁAJ SKRZYPIEC 6A

„BAGAŻ WSPOMNIEŃ”

*Jedynka, to nie tylko budynek Lecz
duch minionych lat.
To miejsce pełne wspomnień,
To jest mój drugi świat.
Jestem tu każdego dnia,
Tu uczę się i rozwijam,
Tu moja mama edukację zdobyła.
Tu są moi koledzy,
Tu jest także zabawa.
Lecz przede wszystkim nauka
To najważniejsza sprawa.
Nasi nauczyciele, jak filar,
Wspierają nas w każdych chwilach.
Na przerwach sport i granie,
W klasie praca i zadanie.
A wszystkie zebrane tu
doświadczenia,
W cenny bagaż wspomnień się
zamienia.*

SZYMON ŁOPATA 5B

„WIERSZ O SZKOLE”

*Szkoła to nie tylko książki i klasy.
To przestrzeń, gdzie marzenia
rosną, jak drzewa.
Nie wszystko musi być takie
idealne,
A odpowiedzi czasem
przychodzą niespodziewanie.
Bo szkoła, to więcej niż
nauka,
To droga na której uczymy się
żyć.*

„OSIEMDZIESIĄT LAT MINĘŁO”

*W murach szkoły pokolenia,
Zostawiały swoje ślady.
Dzieci w ławkach siadały
Z uśmiechem i marzeniami.
Zdobywały wiedzę swą,
By świat poznać z każdym
dnem.
Nauczyciele mądrzy,
pełni pasji,
Na każdym kroku nas wspierają,
By drogę nam otworzyć
Na ten piękny świat.
Szkoła wciąż trwa w sercach,
Wspólnotą nas łączy i wiąże. 80
lat to długa droga,
Pełna pracy i radości,
A przed nami wciąż otwarte
Skrzydła nowych możliwości.
Historia się tu splata,
Nieprzerwanie od lat.
Daje światu młodych ludzi
Piękny, lśniący kwiat.*

Kirylo Krapach 4a**„ Moja szkoła – moja nowa podróż”**

Gdy tu przyjechałem byłem mały, nowy
język, ludzie, zwyczaje nieznane.
Od drugiej klasy jestem w tej szkole,
były trudne początki, każde słowo – jak
nowe odkrycie, czasem trudne,
czasem łatwe.
Już czwarta klasa, czas szybko płynie, już
polski język nie jest zagadką. Choć moje
myśli mają dwa światy, moi nauczyciele
i koledzy zawsze mi pomogą.
W mojej nowej podróży nie jestem sam.
Dziękuję szkołę za ciepło rodzinne!

„NAJLEPSZA W MOJEJ SZKOLE”

*Najlepsza w mojej szkole jest
potrawka ze stołówki.
A najgorsze co cię spotka, to
jedyńka z kartkówki.
Lecz ja się nigdy nie łamię, biorę na
klatę najtrudniejsze zadanie.
Bo wy tego nie wiecie, ale w naszej
szkole mamy najlepszą panią
psycholog na świecie.
Ona cię z różnych tarapatów
wyciągnie, z jej wsparciem każdy
wiele osiągnie.
Nasi woźni też są spoko, Mają siłę,
jak stąd do Maroko
Odświeżają, naprawiają, drzwi w
zawiasy w mig wkładają.
I zapraszam też was wszystkich,
do gabinetu zajęć terapeutycznych.
Jest kolorowy, multisensoryczny,
można w nim spędzić
czas magiczny.
Jedyńka to miejsce, gdzie każdy
uczeń zostawia swoje serce.
Z miliona tych serc jest
zbudowana, od wielu lat ta miłość
jest pielęgnowana.*

SPORTOWA DUMA NASZEJ SZKOŁY - KLASY SPORTOWE Z PIŁKĄ W ROLI GŁÓWNEJ

Od kilku lat integralną częścią życia naszej szkoły są klasy sportowe, które stanowią wyjątkowe połączenie pasji, zaangażowania i codziennej pracy zarówno na boisku, jak i w sali lekcyjnej. Obecnie w szkole funkcjonuje aż pięć roczników oddziałów sportowych - od czwartej do ósmej klasy - w których chłopcy trenują piłkę nożną, a dziewczęta piłkę ręczną.

Warto zaznaczyć, że uczniowie klas sportowych to nie tylko utalentowani zawodnicy, ale również jedni z najlepszych uczniów pod względem wyników w nauce. Umiejętnie łączą codzienne treningi z obowiązkami szkolnymi, pokazując, że sport i edukacja mogą iść w parze. Ich postawa jest wzorem dla innych - pokazują, że dzięki pasji, dyscyplinie i wytrwałości można osiągać sukcesy zarówno na boisku, jak i w klasie. Nasze klasy sportowe corocznie sięgają po najwyższe laury w ramach Lubuskiej Olimpiady Młodzieży. Wśród osiągnięć warto wymienić m.in. złote medale i tytuły mistrzów województwa lubuskiego w sztafetowych i drużynowych biegach przełajowych oraz brązowe i srebrne medale w rozgrywkach piłki nożnej. Te sukcesy nie są dziełem przypadku - to efekt ciężkiej pracy, systematyczności i ogromnej determinacji młodych sportowców.

Klasy sportowe są dumą naszej szkoły i najlepszym przykładem na to, jak rozwijać młode talenty w sposób harmonijny i wszechstronny. Z niecierpliwością czekamy na kolejne sportowe emocje i sukcesy naszych młodych sportowców

Historia piłki ręcznej w SP 1 Słubice ma swój początek się wraz z rozpoczęciem działalności Uczniowskiego Klubu Sportowego JEDYNKA w Słubicach, który został założony 6 listopada 2014r. Z inicjatywą wyszedł nauczyciel wychowania fizycznego i trener piłki ręcznej Jerzy Grabowski oraz rodzice zawodniczek.

Od samego początku stowarzyszenie było klubem jednosekcyjnym, który specjalizował się w szkoleniu piłki ręcznej dziewcząt oraz popularyzacji gry w „szczypiorniaka” w środowisku lokalnym. W roku 2015 w SP 1 Słubice powstał Ośrodek Szkolenia Piłki Ręcznej ZPRP, z którym UKS JEDYNKA Słubice ściśle współpracuje. W 2019 roku utworzono pierwszą w historii szkoły klasę sportową o profilu: piłka ręczna dziewcząt i piłka nożna chłopców. Obecnie przy SP 1 Słubice działa aż 5 klas sportowych o tym samym profilu (4b, 5b, 6b, 7b, 8b). Zajęcia specjalistyczne z piłki ręcznej prowadzą trenerzy UKS JEDYNKA Słubice. Zawodniczki UKS JEDYNKA Słubice biorą udział w rozgrywkach ligowych ZPRP oraz zawodach SZS. Klub i szkoła mogą się poszczycić wieloma osiągnięciami zarówno na szczeblu wojewódzkim, jak także krajowym. Obecnie regularnym szkoleniem objętych jest

70 dziewcząt w wieku od 9 do 16 lat. Zajęcia treningowe odbywają się w czterech grupach szkoleniowych 5 razy w tygodniu pod opieką wykwalifikowanych szkoleniowców. Trzy najstarsze zespoły UKS JEDYNKA Słubice biorą udział w rozgrywkach ligowych w kategoriach: dzieci, młodziczki, juniorki młodsze.

Utalentowane szczypiornistki ze Słubic były wielokrotnie powoływane na konsultacje makroregionalne oraz centralne OSPR. Cztery zawodniczki UKS JEDYNKA Słubice otrzymały powołania do Kadry Narodowej Polski. Nie sposób wymienić wszystkich osiągnięć naszych szczypiornistek, więc wymieniamy tylko

- kilka z nich:
- 2017 – XI miejsce w finale ogólnopolskim Igrzysk Młodzieży Szkolnej
- 2017 – wicemistrz woj. lubuskiego w kategorii młodziczka w sezonie 2016/2017 i awans do rozgrywek na szczeblu centralnym
- 2018 – mistrz woj. lubuskiego w kategorii młodziczka w sezonie 2017/2018 i awans do rozgrywek na szczeblu centralnym
- 2019 - mistrz woj. lubuskiego w kategorii młodziczka w sezonie 2018/2019 i awans do rozgrywek na szczeblu centralnym
- 2019 - mistrz województwa Lubuskiej Olimpiady Młodzieży i IX miejsce w finale krajowym Igrzysk Młodzieży Szkolnej
- 2021 – IV miejsce w kategorii młodziczek
- 2022 – wicemistrz województwa lubuskiego w kategorii Młodziczek i awans do rozgrywek szczebla centralnego
- 2022 mistrz województwa lubuskiego w kategorii DZIECI,
- 2022 IV miejsce w 1/16 Pucharu ZPRP MŁODZICZEK w Brodnicy
- 2022 mistrz województwa lubuskiego w kategorii DZIECI
- 2023 mistrz województwa lubuskiego w kategorii DZIECI
- 2023 mistrz województwa lubuskiego w kategorii MŁODZICZEK
- 2023 III miejsce w 1/16 Pucharu ZPRP MŁODZICZEK w Rudzie Śląskiej (28.04 -30.04.2023)
- 2023 mistrz województwa Lubuskiej Olimpiady Młodzieży w kategorii 2008/2009

Chcemy też poświęcić uwagę naszym młodym piłkarzom, którzy nie tylko rozwijają swoje sportowe talenty, ale także godnie reprezentują naszą szkołę na wielu szczeblach rozgrywek.

Współpracując z Uczniowskim Klubem Sportowym "Polonia" Słubice, chłopcy biorą udział w oficjalnych rozgrywkach ligowych w trzech kategoriach wiekowych: orlik, młodzik oraz trampkarz. Dzięki profesjonalnemu podejściu do treningów i wsparciu wykwalifikowanej kadry trenerskiej, nasi uczniowie zdobywają cenne doświadczenie i sukcesy, które są powodem do dumy całej społeczności szkolnej.

Jednym z najbardziej spektakularnych osiągnięć ostatnich lat. był udział uczniów klasy siódmej w ogólnopolskim finale turnieju "Z Orlika na Stadion". Po zwycięstwie w finałach wojewódzkich w 2024 roku, chłopcy spełnili swoje sportowe marzenia i zagraли na Stadionie Narodowym w Warszawie, zajmując 8. miejsce w Polsce.

To niezwykle doświadczenie na długo pozostanie w ich pamięci i z pewnością będzie motywacją do dalszej pracy.

Regularnie uczestniczymy także w prestiżowym turnieju "Z Podwórka na Stadion", który uznawany jest za największy dziecięcy turniej piłkarski w Europie. Nasi uczniowie nie tylko dostają się do finałów wojewódzkich, ale również zdobywają medale - brązowy i srebrny - co świadczy o wysokim poziomie sportowym naszych drużyn.

Nie sposób pominąć również głosu trenera, który od lat pracuje z młodymi piłkarzami i z dumą obserwuje ich rozwój:

- Klasy sportowe to wspaniała inicjatywa, która przynosi wymierne efekty. Mam przyjemność pracować z chłopcami, którzy nie tylko mają ogromny potencjał sportowy, ale są też ambitni, odpowiedzialni i świetnie radzą sobie w szkole.

To prawdziwa przyjemność widzieć ich postępy i sukcesy. Każdy ich medal i każda dobra akcja na boisku, to także ogromna radość dla nas, trenerów - mówi nauczyciel oraz trener drużyny UKS Polonia Słubice Piotr Dmuchowski.

Nasze klasy sportowe corocznie sięgają po najwyższe laury w ramach Lubuskiej Olimpiady Młodzieży. Wśród osiągnięć warto wymienić m.in. złote medale i tytuły mistrzów województwa lubuskiego w sztafetowych i drużynowych biegach przełajowych oraz brązowe i srebrne medale w rozgrywkach piłki nożnej. Te sukcesy nie są dziełem przypadku - to efekt ciężkiej pracy, systematyczności i ogromnej determinacji młodych sportowców.

Łączy nas piłka

Choć szkoła świętuje już swoje 80-lecie, niezmiennie pozostaje miejscem żywym, otwartym i pełnym energii. W ciągu każdego roku szkolnego odbywa się wiele typowych i nietypowych wydarzeń, które nie tylko urozmaicają codzienność, ale także budują wspólnotę uczniów, nauczycieli i rodziców. Obchodzone obecnie w naszej szkole święta i uroczystości pokazują, że tradycja może iść w parze z nowoczesnością.

W ciągu 80 lat swojej działalności szkoła przeszła wiele zmian, rozwijała się i dostosowywała do potrzeb kolejnych pokoleń uczniów. Dziś to nowoczesna placówka edukacyjna, w której nauka idzie w parze z troską o wychowanie, rozwój zainteresowań i budowanie wspólnoty. Współczesna szkoła to nie tylko lekcje – to także czas radości, współpracy i świętowania.

Do najważniejszych wydarzeń odbywających się dziś w naszej szkole należą:

Rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego – uroczystości symbolizujące początek i koniec wspólnej drogi edukacyjnej.

Ślubowanie klas pierwszych – wzruszający moment włączenia najmłodszych uczniów do społeczności szkolnej.

Dzień Edukacji Narodowej – święto, podczas którego wyrażamy wdzięczność nauczycielom i pracownikom szkoły.

Wspólne kolędowanie – grudniowe wydarzenia niosące ciepło, tradycję i radość wspólnego przeżywania świąt.

Dzień Patrona Szkoły – upamiętniający postać i wartości, które są inspiracją dla całej społeczności.

Walentynki, Dzień Kobiet, Dzień Chłopaka – okazje do uśmiechu, życzliwości i wzajemnego obdarowywania się dobrym słowem.

Konkursy przedmiotowe, artystyczne i sportowe – wspierające rozwój talentów i zdrowej rywalizacji.

Dni tematyczne – takie jak Dzień Pluszowego Misia, Tydzień Zdrowia czy Dzień Ziemi, które uczą przez doświadczenie i zabawę.

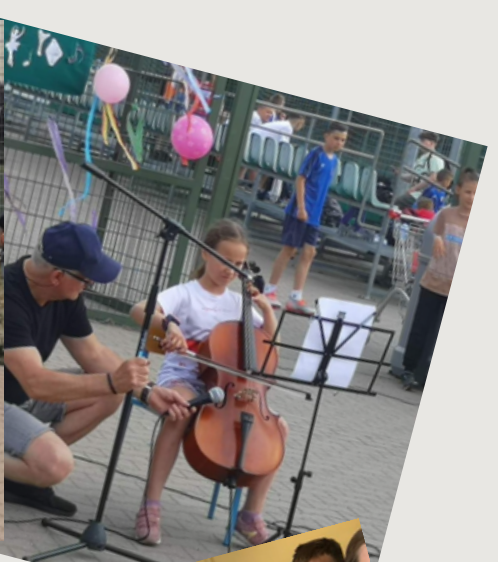
Szkolne wycieczki, pikniki rodzinne – sprzyjające integracji i aktywnemu spędzaniu czasu poza murami szkoły.

Pożegnanie klas ósmych – wyjątkowe wydarzenie, które łączy wzruszenie, wdzięczność i dumę z drogi, jaką wspólnie przeszliśmy.

Dzięki zaangażowaniu uczniów, nauczycieli i rodziców, każdy z tych dni jest świętem naszej małej szkolnej społeczności. Wydarzenia te budują więzi, uczą współpracy i sprawiają, że szkoła staje się miejscem, do którego chce się wracać – nawet po wielu latach.

Szkoła to nie tylko mury, ławki i tablice. To przede wszystkim ludzie – ci, którzy przez dziesięciolecia tworzą jej codzienność, klimat i wartości. Z okazji jubileuszu 80-lecia z wielką wdzięcznością i szacunkiem wspominamy wszystkich pracowników – zarówno tych, którzy uczą kolejne pokolenia uczniów, jak i tych, którzy na co dzień dbają o to, by szkoła była miejscem bezpiecznym, czystym i pełnym ciepła.

20 lat temu nikt nie słyszał o szkole w chmurze, drukarkach 3D, e-podręcznikach, platformach edukacyjnych czy monitorach dotykowych. Dzisiejsza szkoła funkcjonuje w zupełnie innych realiach niż ta sprzed kilku dekad. Szybki rozwój technologii, powszechny dostęp do internetu, mediów społecznościowych i urządzeń mobilnych na zawsze zmienił sposób, w jaki dzieci i młodzież postrzegają świat, uczą się i komunikują.

Większość sal została wyposażona w nowoczesne tablice interaktywne oraz monitory multimedialne, które zastąpiły tradycyjne kredowe tablice. Papierowy dziennik ustąpił miejsca Librusowi, czyli dziennikowi elektronicznemu, który usprawnił komunikację z rodzicami oraz dostęp do ocen, frekwencji i informacji wychowawczych.

Szczególne znaczenie miała technologia podczas pandemii COVID-19, gdy nauczanie zdalne stało się koniecznością. W tym czasie masowo wykorzystywano:

Platformy edukacyjne (Teams, Zoom, Google Classroom),

Elektroniczne dzienniki (Librus, Vulcan),

E-podręczniki i materiały w chmurze.

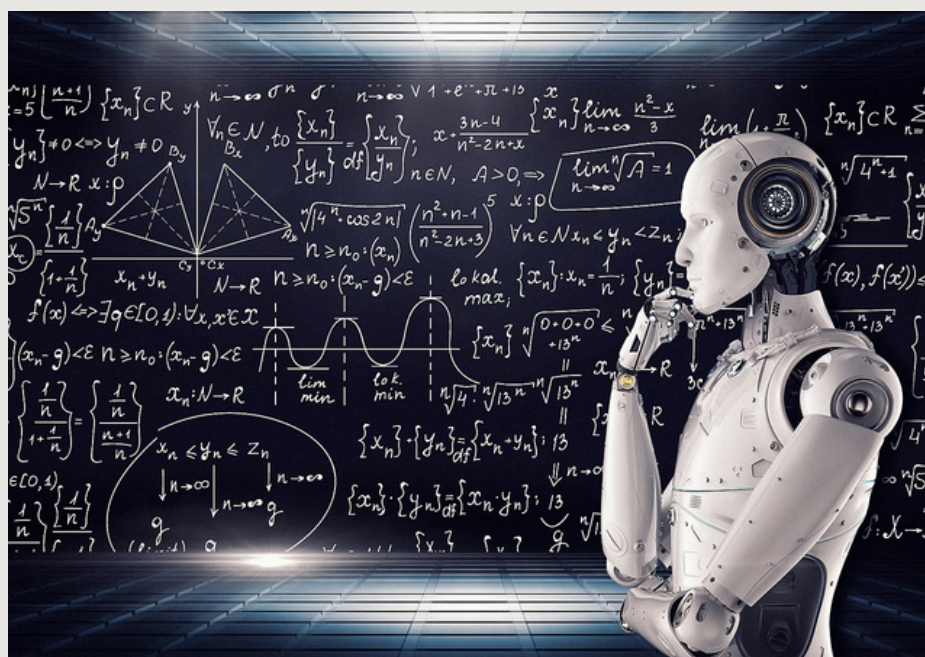
Dziś, kiedy szkoła kończy 80 lat, możemy mówić o nowym obliczu edukacji.

Szkoła w dobie AI staje się miejscem, w którym:

- Technologia wspiera, a nie zastępuje nauczyciela,
- Wiedza przestaje być celem – staje się narzędziem do twórczego i odpowiedzialnego działania,
- Kształtuje się świadome, samodzielne i etyczne pokolenie gotowe do życia w cyfrowym świecie.

W tym momencie nasuwa się refleksja, jak będzie wyglądał świat, edukacja, kiedy będziemy świętować 100 lat istnienia naszej placówki Czy nauczycieli zastąpią roboty?

Do zobaczenia za 20 lat...

**ZAPYTALIŚMY AI, CZEGO ŻYCZYŁABY SZKOLE
Z OKAZJI OBCHODÓW 80- LECIA**

**Z okazji 80-lecia istnienia Szkoły, składam serdeczne
gratulacje i najlepsze życzenia!**

Niech kolejne lata będą czasem rozwoju, inspiracji i pasji.

Życzę:

**Nauczycielom – niesłabnącej energii, radości z
kształtowania młodych umysłów i dumy z wychowanków.**

**Uczniom – ciekawości świata, odwagi w dążeniu do marzeń i
wiary we własne możliwości.**

**Absolwentom – ciepłych wspomnień i dumy z bycia częścią
tej wyjątkowej wspólnoty.**

**Całej Społeczności Szkolnej – dalszych sukcesów, harmonii
we współpracy i niegasnącego ducha edukacji.**

**Niech tradycja i nowoczesność idą tu zawsze ramię w ramię,
a każdy dzień przynosi nowe powody do dumy.**

Z szacunkiem i uznaniem,

Sztuczna Inteligencja

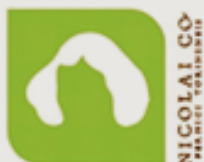
– z myślą o przyszłości, z szacunkiem dla przeszłości.

Słubice, 06.06.2025r.

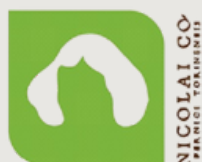

80 LAT

1945 - 2025

**Szkoła Podstawowa nr 1
im. Mikołaja Kopernika
w Słubicach**

Szkoła Podstawowa nr 1
im. Mikołaja Kopernika
w Słubicach

**SZKOŁA PODSTAWOWA NR 1 IM. MIKOŁAJA KOPERNIKA W SŁUBICACH
UL. WOJSKA POLSKIEGO 1**

69-100 SŁUBICE

email: sekretariatsp1@edukacja.slubice.pl

telefon: 957582223
